

Навечна сцвердзіць радасць і шчасце!

Дарагія людзі, якое вялікае сёння ў нас святло!
Не, гэта не тое святло, што загадаў напісана ў календары і азначана чырвоным лічбам. Такой даты да гэтага часу яшчэ не было. Ды тут і не дата, а спадучнае нашых пачуццяў у адну вялікую радасць. І горадасць. Бо іх вельмі многа. Больш як калі.

Хіба хто чуў калі на снезе, каб казка становілася яваю? Не, такога чула пакуль што да гэтага часу яшчэ не было. І от толькі гэтымі лініямі здарылася ў нашым жыцці столькі падзей, і такіх вялікіх, што ўсё гэта ўсё роўна як цуда, або як добрае свята: на Мясіц заліцана і пакінута вымпелы СССР другая наша касмічная ракета; сплунчаны на валу фламан арктычнага плавання атамны ледокол «Ленін»; Мікіта Сяргеевіч Хрушчоў паехаў у Амерыку, каб явай зрабіць надзею ўсіх людзей свету — дамагчыся трынаццатага і вечна жаданага міру на зямлі. Імяна вечна жаданага, як святло сонца, як хлеб — звычайнага чалавечага міру, каб навечна сцвердзіць і шчасце, і радасць, і розум чалавечыя працы.

Гэтымі днямі і сам на свае вочы бачыў, як на тварах людзей адлюстравалася радасць ад гэтых падзей.
На Калінінградскай вуліцы, за новымі камяніцамі стаіць яшчэ адна невялікая драўляная хацінка, паўвакны якой лёг высокая падняты і заліты асфальтам тратуар. Пейзаж гарадской вуліцы заўсёды адзін: па ёй густа ходзяць людзі, кожны сваёю ступою, то спынаючыся, то павольна, кожны са сваімі чалавечымі клопатамі. І раптам та акна гэтай хацінкі вельмі ж нечакана для характару горада суняўся чалавек з футганкам пад пахаю. Суняўся і нахіліўся да шыбы. Наўжо ён захачаў што паслухаць ці падглядзець з таемніц чужога жыцця? Ай, як нехороша гэта, як недобра! Але поруч з ім суняўся і ваенны, і зграбная дзюбчына ў квістай сукенцы, і чалавек пажылы ў чорнай сплюснутай і з невялічкай металічнай лінейкай у нагруднай кішэнцы, і падлетак з кучарава бляваю чупрынаю.

Канешне, па закону той жа чалавечай цікавасці, суняўся і я. І мне стала ясна, чаго так прыкаваліся да акна гэтай розніцы і па сваім веку, і па прафесіі, і па характары людзі: адтуль, з доміка, гаварыла радзіма. Гэта вось тут, вышадкова, на хадзі, людзі пачулі першае наведанне, што ў кіркуну да Мясіца пушчана другая савецкая касмічная ракета. Не, гэта было не брыдка, каб суняцца да чужога акна і падслухоўваць. І я не пакрыўдзіўся, а быў вельмі рад, калі на маё запытанне: «Што тут такое?» нехта вельмі строга і няварзка сказаў: «Ціха вы! І сардзіта зірнуў на мяне.

Людзей абралася ўсё больш, падшоў і міліцыянер, пачуўшы, што яму тут давядзецца наводзіць які парадок. Але парадок тут быў самы лепшы, і стаяла самая лепшая цішыня.
Як скончыўся голас з рэспублікара, усе ўздыхнулі і адразу загаварылі. І здавалася, што гэтыя вышадковыя людзі былі даўно знаёмымі са сабою. Яны гатовы былі абдымацца, ціснуць адзін адзін у рукі, бо гэта была агучаная радасць.

— Толькі падумаць, а! На Мясіц!
— І зноў наша ракета!
— А яшчэ не даліцелі?
— Хто?
— Ну людзі! Яны ж там былі!

— Не, не. Яшчэ пакуль што без людзей...

А другі раз гэта было ў парку Горкага. Быў надвечорак, людзі спакойна гулялі па алеях, усляных залатым лістом восені. Хто абіраўся ў летні кінатэатр, што тут стаіць на беразе Свіслачы, хто глядзеў на новае русло рэчкі, што будзе зараз акаймоўвацца шэрым гранітам набярэжнай. І раптам усе хлынулі да будынка тэатра, дзе загаварыў рэспублікара. Яшчэ не было ніякіх галасоў, а толькі чуліся далёкія тэатральныя і шумны. Але кожны чамусьці адразу пачаў, што гэта імяна тое, чаго ўсё так нецярпліва чакалі: да гэтага часу яшчэ не было паведамлення, як прымяліся Мікіта Сяргеевіч Хрушчоў на амерыканскай зямлі.

Ці трэба гаварыць, колькі чалавечых пачуццяў, увагі, дум, хваляванню было прыкавана да гэтага рэспублікара. Ніхто не падумаў, што яму трэба спынацца ў кіно, што прападаюць білеты, бо кожнаму хацелася дакачацца той хвілінкі, калі ён сам пачуе гэты добра знаёмы нам, дарагі і родны голас Хрушчова з чужой далёкай зямлі. Адсюль, з вялікай далёкасцю, уфлялася нам яго постаць, яго твар, яго рухі, яго ўсім знаёмай добрай чалавечай ўсмішка. І гарнішце, пасля перамаганняў і гарматыных стрэлаў салюту, мы пачулі такі гэты голас і супакоіліся...

«Мы прыехалі да вас з адкрытай душой і добрымі намерамі. Савецкі народ хоча жыць у міры і дружбе з амерыканскім народам», — сказаў М. С. Хрушчоў адразу ж амерыканскім людзям.

Савецкі народ мае самае большае права непаўдзяць вайну. Па савецкай зямлі, па Беларусі, на ўсёх дарагах стаяць помнікі і манументы воінам і мірным людзям, што загінулі смерцю храбрых і нявольных у барацьбе з ворагам. На палях і прасторах Савецкай краіны яшчэ і дасюль не пасціраліся сляды бліндажоў, акапоў і дэстаў, як сведак нядаўняга няшчасця і гора, прынесенага вайной. Каму ж трэба яна? Хто яе хоча? Нам трэба мір, бо толькі ў міры чалавек пазнае сваё шчасце тварыць, раскрыць і пакараць прыроду, дасягаць вышэйшых гарманічнага і разузнана.

Мы верым, што паездка Хрушчова не можа астацца без карысці. Бо яшчэ многа на зямлі сірот і ўдоў, сяцёр і матак, у якіх пазабірала вайна самае блізкае і дарагое. Бо яшчэ не пазавяліся мы на пакуты і вельмі хочам спакою і мірнага заўтрашняга дня, каб хораша жыць, працаваць і кахаць.

От якое сёння святло ў нас — святло вялікіх і святлых надзей. Каб на ўсёй зямлі людзі думалі пра заўтрашні дзень без трывогі, каб у вачах па ўсёх свіяцілася радасць — які сонца.
А ў нас, у пісьменнікаў, было і сваё маленькае свята: на сваёй зямлі мы сустрэліся гэтай — латышскай пісьменнікаў, якіх прыязджалі да нас на Тыдзень латышскай літаратуры. Мы праводзілі іх, і калі развіталіся, то адчувалі, што развіталіся ненадоўга, бо мы цяпер будзем часта сустракацца ў нашай рабоце. Адчувалі, што ў нас адна літаратура, адны мэты, адно аднолькава мы з'яўляемся па моцінікамі нашай партыі ў яе вялікай барацьбе за чалавечы шчасце на зямлі.

Янка СКРЫГАН.

У імя міру

Уосень вешер шпіль, весні Палыму ў вёскі, гарамы.
Хай лёд «вайны халоднай» трысне,
Хай ён расстане назаўжды!
Жадаюць людзі добрай волі,
Каб мір трымаў веча баў,
Каб атма смерцю аніколі
Жыццю на свеце не гразіў.

Каб не было ў людзей трывогі,
А ўсмішка радасці шпіль,
Каб на нязвядзеных дарогах
Да зор лацелі караблі.
І ўосень вешер шпіль, весні Палыму ў вёскі, гарамы.
Хай лёд «вайны халоднай» трысне,
Хай ён расстане назаўжды!
Авар'ян ДЗЕРУЖЫНСКІ.

Да новых сустрэч

Два апошнія дні знаходжання латышскіх пісьменнікаў на гэцінай зямлі беларускай, як і папярэднія дні, былі адзначаны цікавымі літаратурнымі вечарамі, цёплым, сардэчным сустрэчам з працоўнымі сталіцамі. І ўсё ж найбольш хваляючымі былі тыя незабыўныя гадзіны, якія прывялі госці на радзіме Янкі Купалы, у сядзібнай хаце, дзе наодрэзную азначыў Максіма Танка, нарадзілася беларуская літаратура. Напоглядны ранах. Па малым чытай дароце, да якой блізка падступілі ласы, мы едем у Вязінку. У Радашковічах, ля помніка Янку Купалу, машыны спынаюцца. Госці ядуць да помніка янкі, кветкі, Мігута жалобнай цішыні. Падножжа помніка ўсцілаецца кветкамі. Юлі Ванга чытае верш народнага паэта Латвіі Яна Судрабальна «Паміці Янкі Купалы». Настаўніца мясцовай школы М. Халопік і вучаніца В. Масанія з вялікім хваляваннем гавораць аб усенароднай любові да Янкі Купалы, аб яго вечна жывых творах.

Восень і Вянічка, славуця хатафіля музей Янкі Купалы. Старэйшыя каласіцы, латыш на нацыянальнасці І. Абельдэр, сустракае даражы гасцей хлебам-салодзі... Латышскіх пісьменнікаў вітае старшыня мясцовага калгаса імя Янкі Купалы А. Раманаў. У галы Вялікай Айчыннай вайны ён разам з латышскімі

партызанамі ўдзельнічаў у баях супраць ворага на беларускай і латышскай зямлі. Гаворачы аб дружбе, азначанай крывёю, А. Раманаў прасіць гасцей перадаць прывітанне сваім сабрам — былым латышскім партызанам.

Удзела вялікага паэта, нястомны прапагандыст яго творчасці Уладзіслава Францаўна Луцвіч запрашае гасцей у хату, дзе шматлікія экспанаты музея расказваюць аб слаўным жыцці народнага песняра. Сярод тых, хто прышоў сюды сёння, знаходзіцца і Янка Купала, і таму пранікнёна і ўсхвалявана гукаць іх словы-ўспаміны. Нам, пісьменнікам маладога пакалення, якім не давялося бачыць Янку Купалу, было асабліва цікава пачуць гэтыя ўспаміны, бо паўстае чалавек вялікага сэрца і вялікага таленту. Тут, стараннем і негаспаляганню, тут, стараннем народнага песьняра энергія ўдзельнічае песьняра «сціці Уладзі», як яе любіўна пра «сціці Уладзі», як яе любіўна называюць пісьменнікі, простае хатнае слова пісьменніка, простае хатнае слова стала пудоўным помнікам паэту. Шчыра і сардэчна пільні і пільні расказваюць імя пра Янку Купалу — Чалавек і паэта. Ярка, вобрана расказвала аб ім Уладзіслава Францаўна. Яна ўспамінала сустрэчы Янкі Купалы з латышскімі пісьменнікамі, прыезд у Мінск Яны Райніса.

Купала вельмі любіў латышскую літаратуру і латышскі народ.

ПРАЛЕТАРЫІ УСІХ КРАІН, ЯДНАЙЦСЯ!

ЛІТАРАТУРА І МАСТАЦТВА

ОРГАН МІНІСТЭРСТВА КУЛЬТУРЫ І ПРАУЛЕННЯ САЮЗА ПІСЬМЕННІКАУ БССР

№ 74 (1400)

Субота, 19 верасня 1959 года

Цана 40 кап.

Вашынгтон. Гутарка ў Белым доме паміж Старшынёй Савета Міністраў СССР М. С. Хрушчовым і прэзідэнтам ЗША Д. Эйзенхаўэрам. На здымку: у час гутаркі Д. Эйзенхаўэр трымае копію вымпела, дастаўленага другой савецкай касмічнай ракетай на Мясіц. Злева — віцэ-прэзідэнт Р. Ніксан і дзяржаўны сакратар К. Геррар. Фота спецыяльнага фотакореспандэнта ТАСС В. Ягорава. (Здымак прыняты па фотатэлеграфу ТАСС).

ТЭАТР ОПЕРЫ І БАЛЕТУ ў НОВЫМ СЕЗОНЕ

Беларускі Дзяржаўны тэатр оперы і балету два месяцы знаходзіцца ў гастрольнай паездцы. Калектыву даў 120 спектакляў і канцэртаў у Віцебску, Смаленску і Іванава.

— Наша паездка прайшла паспяхова, — заявіў карэспандэнту БЕТА дырэктар тэатра П. В. Лютаровіч. Дастаткова сказаць, што на нашых спектаклях пачыналася каля ста тысяч гледачоў. Другі і гледачы высока ацанілі талентаў спевакоў і танцоўраў, арганізатараў аркестра, Мясцовыя арганізацыі Смаленска і Іванава ўзнагародзілі калектыву ганаровымі граматамі.

Свой новы сезон тэатр адкрывае операй савецкага кампазітара К. Карчмарова «Дзіця радасці». Гэты спектакль прывядаецца дэсцігадзю абнавічана Кітайскай Народнай Рэспублікі. Мінскі гледач убачыць вядомую камічную оперу Р. Планкета «Крыжніцкія званы» і балет Герталя «Марына перасярога».

У пачатку 1960 года калектыв тэатра пакажа оперу П. Чайкоўскага «Пікавая дама». Яна ставіцца нанова, з новым складам выканаўцаў, перавяжана з ліку творчай моладзі. У далейшым пойдуча опера Р. Леанкавала «Заза», камічная опера І. Штрауса «Цыганскі барон», сучасны балет савецкага кампазітара Кара Караева «Сцежка грому» па вядомаму раману П. Абрамава.

На працягу сезона плануецца рад спектакляў з удзелам вядомых савецкіх і замежных артыстаў. Для выстуднення ў Беларусі дзяржаўным тэатрам оперы і балету у Мінск прыедуць салісты Вялікага тэатра Саюза ССР І. Пятроў, Н. Гусельнікава, Л. Масленікава, салістка бухарэцкай оперы І. Станеску і іншыя.

гаворыць Уладзіслава Францаўна. — Ён з радасцю паехаў у Латвію, каб сустрэцца са сваімі сябрамі — латышскімі пісьменнікамі. Радасць была засмучана — у Рызе засталася Купалавайна.

Аб сваёй сустрэчы з Янкам Купалам у Рызе напярэдадні вайны, калі народны паэт Беларусі прыняў удзел у рабоце з'яду латышскіх пісьменнікаў, расказаў Юлі Ванга і Жан Грыва. Прайшлія гапарылі аб гэтай чалавечай і душэўнай любові Янкі Купалы, аб яго сціпласці, любові да простага чалавеча паэты Максіма Танка, Максім Лужаніч, празаік Янка Скрыган, Іван Грамовіч. Сустрэча ў Вяніцкіх навоўра запамінаецца і латышскім і беларускім пісьменнікам — многа было ў гэтай сустрэчы сардэчнасці, любові да беларускай і латышскай літаратуры, да найбольшай прадстаўнікоў і пачынальнікаў гэтай літаратуры — Янкі Купалы і Яны Райніса.

Размова аб дружбе двух літаратурных знайшла свой працяг на наступны дзень у доме творчасці «Бараліта» або Аляксэя Бачылы вершаў і латышскіх пісьменнікаў, каб падарыць вітніці Тыдня латышскай літаратуры ў Беларусі. У саброеўкай тэатры ўваў ўдзел многія пісьменнікі, якія аднадушна адзначылі вядомае значэнне Тыдня латышскай літаратуры ў Беларусі — яркай дэманстрацыі росквіту браціх культур. Цікавае дадзенне аб Тыдні

У К А З ПРЭЗІДЫУМА ВЯРХОЎНАГА САВЕТА БССР

Аб узнагароджанні групы латышскіх пісьменнікаў Ганаровай граматай Вярхоўнага Савета Беларускай БССР

- 1. Баладзіса Андрэя Мартынавіча — паэта.
- 2. Баўгіса Пятра Янавіча — дырэктара Латвійскага дзяржаўнага выдавецтва.
- 3. Берцэ Візбула Аугуставіча — пісьменніка.
- 4. Ванга Юлія Пятровіча — сакратара праўлення Саюза пісьменнікаў Латвіі.
- 5. Ваўцёніса Ояра Отавіча — паэта.
- 6. Калінача Доната Геронімавіча (Андрыса Веяна) — паэта.
- 7. Ланіса Віліса Тэнісавіча — народнага пісьменніка Латвійскай ССР, старшыню Савета Міністраў Латвійскай ССР.

Старшыня Прэзідыума Вярхоўнага Савета БССР В. КАЗЛЮК.
Сакратар Прэзідыума Вярхоўнага Савета БССР Д. ЛУКАШЭВІЧ.
16 верасня 1959 года.
Гор. Мінск.

прывеў у сваім выступленні Міхась Баладзіскі. За час Тыдня госці пачыналі на буйнейшай Навоўбудзі рэспублікі — Полацкім «Нафтабудзе», на Полацкім заводзе шклова-лажна, Віцебскай фабрыцы «КМ», дыянавым камбінаце, на Мінскім аўтамабільным заводзе, заводзе аўтамабільных ліній, паліграфічным камбінаце, у калгасе «Скіра» Дры-скаскага раёна. Праведзена 16 літаратурных вечароў, сустрэч і выступленняў з удзелам латышскіх і беларускіх пісьменнікаў, на якіх прысутнічала 27 тысяч чалавек. А калі ўдзельнічалі выступленні гасцей па мінскаму тэлебачанню, дык гэтую лічбу можна значна павялічыць.

Высокую ацэнку Тыдню далі нашы госці — латышскія пісьменнікі. Яны дзякавалі гаспадарам за гэцінасьць, за добрую арганізацыю Тыдня.

— Час праляцеў непрыкметна і пудоўна. — усхвалявана гаворыць Анатоль Імерманіс. — Нашы паселіцы на Беларусі, сустрэчы з яе пудоўным народам на ўсё жыццё застануцца ў памяці. Вялікую карысць прынеслі сустрэчы з беларускімі пісьменнікамі, мы лепш пазналі адзін аднаго, завязалася і асабістае дружба і творчая. Мне вельмі ўрадавала і ўсхвалявала высокая культура пераказчы беларускіх паэтаў Максіма Танка верша Яна Судрабальна «Радзіма» або Аляксэя Бачылы вершаў Аркадыя Кулашова, Максіма Танка, Мілена Пантанкі, зборніку беларускай паэзіі і кароткіх беларускіх апавяданняў. Да хуткай сустрэчы дарогі сабраў, на нашай гэцінай латышскай зямлі!

Беларускія пісьменнікі з радасцю прынялі запрашэнне сяброў, падзялілі сваімі ўражаннямі аб Тыдні латышскай літаратуры ў Беларусі. — Мы, які і нашы латышскія сябры, рады, што Тыдзень прайшоў плённа і сардэчна, — гаворыць Максім Танк. — Мы ганарымся высокай ацэнкай, якую далі латышскія партыі нашым пераказчам. І ўсё ж хадзе-

НАСУСТРАЧ ПЛЕНУМУ ЦК КПСС На калегіі Міністэрства культуры БССР

Днямі адбылося паслядзіннае калегіі Міністэрства культуры БССР, у якім прынялі ўдзел начальнікі абласных упраўленняў культуры. Абмяркоўвалася пытанне: чым сустрэць работнікі мастацтва і культуры рэспублікі Пленум ЦК КПСС.

Калегія намяціла рад мерапрыемстваў, накіраваных на далейшае паліўнае работы тэатральных калектываў і канцэртных арганізацый рэспублікі, кампазітараў і мастакоў, устаноў культуры і інш.

Тэатры рэспублікі пасля летніх гастрольных актываў ўзяліся за падрыхтоўку новых спектакляў. Тэатр оперы і балету паставіць тры новыя спектаклі. Сярод іх: опера «Дзіця радасці» Карчмарова, балет «Марына перасярога» Герталя, апэрта «Крыжніцкія званы» Планкета.

Акадэмічны тэатр імя Янкі Купалы панабіць гледача з трыма сваімі новымі працамі: «Восень і дзень Барозкі», «Дабракі» Зорына, «Няцё вечароў» Валодзіна.

Рускі драматычны тэатр імя Горкага рыхтуе да паказу спектаклі па п'есах Раманава — «Подзвіг становіцца вядомым» і братоў Тур — «Утнікі з ночы».

На сцэне Тэатра юнага гледача будуць паставлены «Рэвізор» Гогаля і «Сонца ўзыйдзе» Пасява. Дзяржаўны тэатр імя Якуба Коласа пакажа відаблэнне да новай спекаці — «Калі ты чалавек» Маўзона і «Першае спатканне» Пыццэнай.

«Працяг легенды» Кузінава і «Дванаццатая гадзіна» Арбузава — гэтыя будуць прамеры ў Тэатры імя Т.Ш.М.В.

Магілёўскі абласны драматычны тэатр падрыхтуе для свай гледачоў два спектаклі: «Мое рэвалюцыйнае» Шастрова, «Другое знаёмства» Гарулава.

Гамальчанам абласны тэатр пакажа дзве новыя работы — спектаклі па п'есах Шастрова «Мое рэвалюцыйнае» і Сафронава «Наварыха».

Гродзенцы убачыць таксама два новыя спектаклі ў выкананні актываў свайго абласнага тэатра. Гэта — «Урач і Кастыян» Зака і Кузінава і «Траса» Гардэшкава.

Над новымі спекацімі прадуе і Баўруйскі драматычны тэатр. Яго бліжэйшыя прамеры — «Злавацца не трэба» Зуба і «Наварыха» Сафронава.

Для юных гледачоў Тэатр лялек падрыхтуе спекаці: «Канек-Гарбунк» па Ярышова і «Чароўная лампа» Аладзіна Гернета.

Беларускія мастакі і скульптары працуюць над новым творам. Да Пленума ЦК КПСС у Мінску будзе адкрыта мастацкая выстаўка і падрыхтаваны чатыры пераоўныя выстаўкі, якія будуць паказвацца працоўным гарадоў і раённых цэнтраў рэспублікі.

Беларускі кампазітары актывізуецца сваю творчасцю да Пленума ЦК КПСС. Кампазітар Р. Пукет прадуе над Шостай сімфоніяй, Д. Лукас — над Другой сімфоніяй, П. Лукас — над Другой сімфоніяй, П. Лукас — над Другой сімфоніяй, П. Лукас — над Другой сімфоніяй.

Старшыня Саюза кампазітараў БССР Я. Цікоці рыхтуе ўрачыстую ўвяду, кампазітары І. Кузінава — харавую сціву для хору без суправаджэння, А. Багатыроў — санату для фартэпіяна, Г. Анчыкаў — санату для скрыпкі, П. Падкаваўраў — канцэрт для скрыпкі і аркестра. Акрамя твораў вядомых мастакоў і арганізатараў рэспублікі.

Да Пленума ЦК КПСС новыя канцэртныя праграмы падрыхтуюць Дзяржаўная Акадэмічная капела, Народны ансамбль песьні і танца і Маладзечанскі ансамбль песьні і танца. Беларуска-філармонія створыць тры канцэртныя бригады, якія будуць

абедуоўваць сельскага гледача. Яны абавязаліся на працягу верасня — снежня даць у сельскай маспавасці не менш ста канцэртаў.

Кінастудыя «Беларусьфільм» выпустіць навукова-папулярныя кінапрамеры: «Перадавы прыёмы ў свінагадоўлі», «Мясцовыя ўгнаенні», «Развіццё хімічнай прамысловасці», «Качкі на Браслаўшчыне» і мастацкі фільм «Як гата магло здарыцца».

Вядлікі і пачасныя заданні стаяць перад устаномай культуры рэспублікі: неабходна, каб у кожным клубе, ДOME культуры, бібліятэцы і хатне-чытальні была аформлена наглядная агітацыя, прысвечаная п'ятаніям, якія будуць вырашацца на Пленуме ЦК КПСС. Прапанавана ўсім устаномам культуры рэспублікі правесці таматычныя вечары «Насустрэч Пленуму ЦК КПСС».

Многа спраў цяпер у бібліятэчных работнікаў рэспублікі. Іны павінны сур'ёзна заняцца прапагандай кнігі, дасягнуць таго, каб да канца года бібліятэчнаму кнігу чыталі ў кожнай калгаснай сям'і.

Калегія прапанавала стварыць у музеях рэспублікі пераоўныя выстаўкі на тэму: «Насустрэч Пленуму ЦК КПСС». Маркушча ў Гомельскай, Маладзечанскай і Гродзенскай абласных кінаперасоўкі і аднаму калгаснаму крызаўчому музею.

З мэтай далейшай прапаганды адбіткі культуры, літаратуры і мастацтва адкрыць у рэспубліцы сем сельскіх універсітэтаў культуры. Маўзона ўпраўленне кінафіліялі і кінапраму Міністэрства культуры БССР абавязалася да дна адкрыцця Пленума ЦК КПСС выкапаць гадавы план развіцця кінасетлі рэспублікі. Да канца гэтага года будуць абсталяваны яшчэ тры шырокіх абласных кінаперасоўкі і 72 перасоўкі дэснай праекцыі, якія будуць абедуоўваць сельскага гледача.

Калегія прапанавала арганізаваць на гарадскіх і сельскіх кінастановах шырокі паказ мастацкіх, храникальна-дакументальных і навукова-папулярных фільмаў, якія б адлюстравалі гератычныя працоўныя падзвігі савецкага народа ў барацьбе за дэтармінавае выкананне самі-гадовага плана.

Калегія абавязала Дзяржаўнае выдавецтва БССР да канца 1959 г. выпустіць у свет 29 назваў кніг і брашуры па пытаннях далейшага ўзраўнення сельскай гаспадаркі рэспублікі. Будуць таксама выпушчаны тры пакацы на сельскагаспадарчы тэмы.

Калегія намяціла мерапрыемствы па дэтармінаваму выкананню гадавога плана паліграфічнымі прадпрыемствамі рэспублікаўскага і мясцовага падпарадкавання.

Упраўленне кніжнага гандлю павінна выкапаць гадавы план продажу кніг насельніцтву да 20 снежня. Маркушча да перамага лістапада адкрыць у Мінску два новыя кніжныя магазіны, а таксама кінабібліятэку ў Брасце і Ваўкавыску. Прапанавана дадаткова адкрыць у гарадскіх харчовых і прамагварных магазінах 50 століцаў па прадажу кніг і прыцягнуць яшчэ 300 грамадскіх распаўсюджвальнікаў літаратуры з ліку камсамольцаў і моладзі.

Намечаны яшчэ наступныя мерапрыемствы. Увесні і эксплуатацыю ў чышчэртым кварале гэтага года першую чару кінастудыі «Беларусьфільм». За лік планавых капіталаўкладанняў да канца года зааключыць будаўніцтва іні кінастаўраў, дзевяці раённых дамоў культуры, трых фільмаў, сямі кніжных магазінаў, адной кінарамонтнай майстэрні, двух кніжных баз і адной сельскай бібліятэкі. Прыняць усё меры, каб да канца года за кошт пазык дзяржаўнага заўвешчана будаўніцтва 16 кінастаўраў і чатырох раённых дамоў культуры.

Рыгу. Шчаслівай дарогі, дарагія сабры! Да новых сустрэч!
Ул. ДАДЗІМАУ.

На здымку: народны паэт Латвіі Яна Судрабальна гутарыць з пісьменнікам Навасельскага раёна Віцебскай вобласці Святланай і Тамарай Кірыянавымі.

